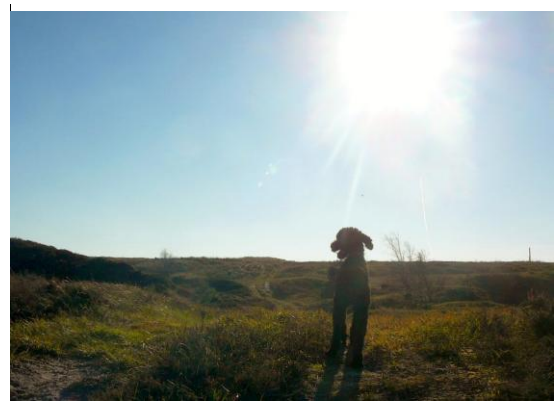

Året der gik. Julen 2011

Af Bente og Karsten Thorborg

Kære familie og venner!

Sidste år ved denne tid var vi ved at drukne i sne og blæst. Mange af øens julegæster kom ikke længere end til Rønne og måtte feste på båden eller kasernen. I år nøjes det med at blæse. Min daglige morgentur ved havet med Molly giver vind i øret og somme tider vand i støvlerne. Men dejligt er det, og Molly giver i hvert fald ikke køb. Kl. 7 står hun utålmodig ved sengen, og så skal vi ud at møde Bonnie. Bonnie er hendes bedste legekammerat, og Lise og jeg mødes fast, så hundene kan lege, mens vi går tur i solopgangen.

Molly i den vidunderlige bornholmske natur

Et af mine projekter i det forløbne år har været at læse og kommentere dagbøgerne, og det har optaget mig. Livsperioderne som småbørnsfamilie i Amaliegade og ansættelsen på Historisk Institut indtil 1983, højskolelivet på Uldum Højskole 1983-87 og forstandertiden på Bornholm 1988-2005 står levende frem med dagbogformens særlige kvalitet: dens fortids-fremtidsrettethed. Oprindeligt var det Bente der skrev. Det var da vi havde fået at vide, at Solveig var på trapperne, og de første bind er helliget barnekammeret, men efterhånden tog jeg over, og fra 1974 udvides perspektivet og i dagbøgerne fra 1975 af er det kun mig der skriver - og det all round. 47 bind er det blevet til, så læsningen af dem er ingen øjeblikssag. Måske ender det med en erindringsbog på hjemmesiden. (Fars erindringer står der allerede. I kan finde dem på www.kt.mono.net under ”slægten i billeder og ord”).

Med det nye år opgav jeg at fortsætte i den københavnske filosofikreds. Jeg var medlem fra 1974 og indtil flytningen til Uldum, og så igen fra 2008. Det blev imidlertid for omstændeligt med weekendrejseriet hver tredje uge - op kl. 5.30 for at nå morgenbåden osv. – og desuden afskar guideriet i sommerhalvåret min deltagelse både forår og efterår. Men det var en fin brush up, og jeg savner samværet over middagen hos Bernard og Katherine før studiekredsen og natteløbet hos Solveig.

Ved højskolens generalforsamling 31/3 trådte jeg desuden ud af bestyrelsen hvor jeg havde været medlem fra systemskiftet 10/4 2007. For os er højskolelivet en tilbagelagt livsfase, men vi glæder os ved at se skolen trives, og vi kommer der nu og da. Jeg er noget ensopret i min fokusering og ønsker at samle kræfterne om det for mig pt. mest væsentlige. Men Bente har fortsat med sine mange aktiviteter: læsekreds, svømning, kor, menighedsråd, genbrugsforretning, telefonstjerne. Sådan er vi så forskellige. Men ellers guider vi begge i sommerhalvåret. Å propos kor var hun i foråret på en skøn korrejse til Prag.

Bente blev 70 her i november, og hun fejrede sin fødselsdag med sine mange bornholmske venner i Ekkodalshuset med indlagt hestevognstur til Rytterknægten, og senere under mere intime former i København på Skindbuksen med nachspiel hos Solveig. To dejlige og fantasifulde fester.

Bente 70 år

Hvad angår helbred, er vi stort set raske, men vi må ellers konstatere, at der begynder at indtræffe alvorlige sygdomme i vores generation blandt familie og venner. Så:

Har du visor, min ven, sjung dem nu!
 För nu är tiden då visor skall sjungas
 I morgon är det kanske för sent, min vän.
 Så synd om de sänger som aldrig bliver sjungna!
 Så tale inte om visor med mig
 Låt visorna tala för dig.

Vill du älska, min vän, gör det nu!
 För nu är tiden för kärlek inne
 Och den som skall älska är du!
 I morgen är kanske för sent, min vän.
 Så synd om den längtan som aldrig har vågat!
 Så tala inte om kärleken,
 Låt kärleken tale, min vän.

Vill du leva ditt liv, gör det nu!
 För nu er tiden då ditt liv skall levas
 Och den som skall leva är du!
 I morgon är kanske för sent, min vän.
 Vem bryr sig då om vad du drömde och ville?
 Så vänte inte på någonting sen.
 Det är nu du skall leva, min ven!

(Bengt Ahlfors, Helsingfors, i Højskolesangbogen).

Nok om alder. Og dog. Vores yngste er blevet 40, og det blev fejret med 3 andre jævnaldrende piger – tænk fra efterskoletiden på Eriksminde. Et kæmpebrag af en fest der blev holdt ude på Refshalehalvøen hvor en af fødselsdagspigerne og hendes mand har en hel teatersal at boltre sig i. Masser af mennesker, opræden og varm stemning beretter Bente som var med. Molly og jeg passede huset her. Den små Arthur er 2 år og er et rigtigt lille livstykke. Han er i vuggestue og kan lide at være der. Forældrene arbejder med henholdsvis fotografering og design. Og så er Hjørdis foruden arbejdet på ”1508” gået i lag med en 2årig masteruddannelse på arkitektskolen. Det er en akademisk overbygning til Designskolen, og den optager hende meget. Solveig er flyttet ind i sin nye lejlighed i Udbygade. Det er en opgradering der vil noget i forhold til den tidligere. Hun leder den selvejende integrationsvirksomhed ”Salaam.dk”, og hendes ekstrajob for Nikolaj Kunsthal om at bringe kunstartivitet ud i byen nærmer sig den afsluttende fase, og det tegner godt. – Men det har ellers været et hesteslid med forkælede ”kunstnere”. Alba er 8 år og går i 2. klasse lige overfor hvor de bor. Jeg må sige vi er blevet begavede med et par dejlige børnebørn! Og så elsker de hinanden. Molly skal også med: 15 måneder og en sød og sjov teenagehund. Lidt reserveret overfor fremmede. En skrækkelig nat var hun kommet bort fra os og tilbragte det meste af et døgn i den vildsomme skov, helt forvildet. Pudler er meget nært knyttet til deres folk, har vi fundet ud af. En dame jeg talte med sagde, at en puddel kan man ikke sætte i pension. Hvorfor ikke? ”De længes.” Og det har vi måtte sande. Hun er hvor vi er. Helst skal vi være hos hende begge to, men én af os kan til nød gå an. Men så er det med det lange øre er ude: kommer Bente nu?

Jordbær og Ramasjang i fjerneren

Det er en dramatisk tid, vi gennemlever med globalisering, oprør i de arabiske lande, klimaproblemer og nu sidst opbrud i EU. Den kommende ”stabilitetspagt” er vist slem, men måske er det trods alt bedre at være med på Titanic end at sidde i åben båd alene på Atlanterhavet. Vi følger begivenhedernes gang i pressen.

Juleaften skal vi være sammen med Solveigfamilien. Hjørdis og Nicolai holder jul med hans forældre i år, men hun og Arthur kommer herover i meljulen (sådan hedder det herovre). Juletræet fra Buddegaard venter på at blive taget ind.

Vi ønsker jer alle en glædelig jul og et godt nytår.
Kærlig hilsen Bente og Karsten

